

Villars Lunn: Jeg er af den modsatte Anskuelse af det, det ærede Medlem fremførte nu. Jeg kan ikke indse, at dette Lovforslag forbedrer andet end det Forhold for Statskassen, at det, der skal udbetales i Lønninger, bliver mindre, end hvad der hidtil er udbetalt i Lønning til Kommissarierne. Derimod kan jeg ikke se noget som helst Punkt i Lovforslaget, hvor Kommissariernes Forhold til Befolkningen forandres, og derfor indrømmer jeg ikke, at der sker noget som helst godt ved Forslaget.

Naar den højtærede Minister før spurgte adskillige af os Medlemmer af Landstinget, som havde ønsket, at man vilde totalt forandre dette Lovforslag, om vi da turde udsætte denne Reform, vil jeg spørge igen, om den ærede Minister tør lade være med at udsætte den. Ved det foreliggende Forslag vindes der kun en ringe Nedsættelse af Kommissariernes Lønning og intet andet, ikke noget i Retning af Forbedring af Kommissariatets Forhold til Befolkningen.

Madsen-Mygdal: Jo, der vindes forskelligt andet end Lønningsnedsættelse. Jeg skal ikke komme ind paa at referere det altsammen, men kun nævne et enkelt Punkt, som det ærede Medlem (Villars Lunn) har haft Lejlighed til at tale ret udførligt om tidligere, det er nemlig det, der omhandles i andet Stykke af § 2, hvor det hedder: „Det er ikke tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Jernbaneanlæg end det, der er forbundet med deres Embedsgerning“. Det er et Punkt, som der har været talt adskilligt om i dette høje Ting, og dette Punkt rettes blandt andet.

Villars Lunn: Nej, det ærede Medlem tager i høj Grad fejl. Der staar ganske vist i Lovforslagets § 2, at det er ikke tilladt Kommissarierne at paatage sig andet Arbejde ved Jernbaner eller Jernbaneanlæg. Men vil denne Ordlyd nogen Sinde komme til Udførelse? Jeg skal i den Henseende henholde mig til, hvad forhenværende Justitsminister Nellemann en Gang sagde, jeg tror under Behandlingen af en Jordemoderlov: man skal aldrig indføre Paragraffer i et Lovforslag, som ikke kunne gennemføres, og som saa at sige ere stridende mod Naturen. Men det her foreskrevne er næsten stridende mod Naturen, man kan indføre det i det ene

Lovforslag efter det andet, det lader sig bare ikke gennemføre, Administrationen bliver ved at se igennem Fingre med, at vedkommende Embedsmand bliver ved at tage privat Arbejde.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Selv om der ikke var andet vundet ved det foreliggende Forslag end den Besparelse i Udgift for Staten, som der er Tale om, og som heller ikke er bestridt fra det ærede Medlems Side, vil jeg sige, at det er ogsaa værd at tage med. Og Hovedanken imod den bestaaende Tilstand fra deres Side, der have anket over den, fra Befolkningens Side og fra Rigsdagens Side, er netop de urimelig høje Lønninger, som Tid efter anden ere blevne samlede paa enkelte Hænder. En Nedsættelse heraf bliver i alt Fald naaet ved det foreliggende Lovforslag, og, selv om det kun var dette, vil jeg sige, at der sikkert er mange, der vilde hilse det med Glæde. Fra Regeringens Side har man ment at ville imødekomme Klagerne ved at fremkomme med Forslaget, og som det foreligger, kan Regeringen da ogsaa tiltræde det.

Rambusch: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet her i Salen i Dag, idet de rent principielle Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre, formentlig ikke vilde kunne faa stor praktisk Betydning. Men mange af de Udtalelser, der ere faldne her om denne Sag, have foranlediget mig til at forandre Bestemmelse, idet disse Udtalelser forekomme mig alle at pege i samme Retning, hvori min Anskuelse gaar, uden dog, saa vidt jeg kan skønne, aldeles præcist at pege paa det svage Punkt i hele Lovforslaget. Efter min Opfattelse er hele Forslaget lige saa vel som den nuværende Ordning absolut forældet og forfejlet, og Lovforslaget ændrer i den Henseende ikke Principet ved den nuværende Ordning eller Fejlen derved, som forekommer mig at være den, at den samler en hel Del ganske heterogene Hverv paa samme Haand. Naar jeg har kaldet dette forældet, er det i den Betydning, at al Administration, al Arbejdsdeling nu om Stunder gaar ud paa dele efter Beskaffenheden af Arbejdet, at specialisere det. Men her ere vi inde paa det modsatte; her akkumulere vi, samle vi Hverv, som ikke høre sammen. Disse to saa væsentlig forskellige Grupper af Arbejde, som vi her samle, ere paa den